

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei; a doua și a treia oră 4 Lei.

Inoirea sufletelor.

Calea spre Dumnezeu. — Misiuni sfinte în Târgumureș, la cari a luat parte mult popor, în frunte cu înalți funcționari și ofițeri de Păr. Dr. Nicolae Lupu.

Mântuitorul lumii, Domnul nostru Isus Hristos înălțându-se la cer a poruncit Apostolilor și învățăcelor săi zicându-le: — Mergând învățați toate popoarele. . . ! Biserica lui Hristos a implinit și implinește și azi această poruncă sfântă pentru mântuirea sufletelor, și astfel, precum în vremurile vechi așa și azi, misionari, povăduitori ai cuvântului lui Dumnezeu cutreeră lumea. Din țările de gheață ale miază nopții și până în cele de foc ale Africei, călugărul și misionarul catolic cu crucea în mână și cu flacăra dragostei lui Dumnezeu și a deapropelui în inimă, umblă printre neamurile pământului, propoveduind vestea cea mare a mântuirii. Prin țara piticilor din Groenlanda, pe pusturile Americii de Sud, pe întinsele meleaguri ale Indienilor cu pielea roșie ca arama lustruită, prin țara Negrilor cu nasul turtit și cu buzele groase din arzătoarea Africă, prin a isteților Indieni din Asia, prin țara Chinezilor galbini, cu dinți lați, fruntea durducată, ochii mici și blajini, înclinați înspre nasul mic, aproape ca al pisicilor, prin insulele sfâșioșilor Japonezi cei cu trupuri lungi, cu picioare scurte, cu capul mare și cu ochi vicleni ascunși sub fruntea încovoiată și galbenă ca pământul de lipit, prin țările cutremurelor de pământ, ale revărsărilor de ape, ale Crivățului nemilostiv, ale Sirocului arzător, și cu un cuvânt pe tot rotogolul pământului, aleargă ca furnicile cele harnice povăduitorii Evangheliei lui Hristos, ducând tuturor vestea cea îmbucurătoare, că înaintea lui Dumnezeu asemenea sunt împărații și ostașii, bogății și săracii, și că fiecare după faptele lui va fi judecat.

Dar nu despre aceste misiuni am de gând să povestesc, ci despre misiunile care se fac în țara noastră, în scumpa noastră Românie, printre credincioșii bisericii noastre catolice române. Și precum zice sf. Pavel în cartea către Evrei: — „Nu-mi ajunge vremea a povesti de Ghedeon, de Varac, de Samson de Ieftae și de proroci“, așa zic și eu, că nu-mi ajunge vremea a povesti de toate misiunile făcute în acest an dela un capăt al Ardealului și până la celalalt, pe Mureș, pe Someș, pe Olt și pe Târnave, — vreau să povestesc deci numai despre cele făcute într'un oraș de-al nostru, care acum câțiva ani nu era al nostru; — vreau să vorbesc despre misiunile din Târgumureș.

Cine n'a auzit de „Murăș Vașarheiu“ de orașul săcuiesc unde era înalta judecătorie numită „Tabla crăiască“, unde acum câțiva ani jandarmii unguri cu nasul roșu, cu mustețele răsucite, cu buze cărnoase, cu ochii încruntați umbriți de o pălărie pe care fălăiau pene de cocoș prinse cu un „magyar czimer“ scilicet, cu cănaci verzi pe piept, încinși cu un „dregsiu“ lustruit, cu pantaloni de asemenea cu șinor verde; — se plimbau în dragă voie pe străzile pardosite cu asfalt; unde nu cutezai a spune cuiva că ești român, căci îndată țauzeai: — Dacă ești Valah du-te în Țara Valahilor, — în Ungaria nu sunt decât Unguri. . . ! — Cine n'a auzit de aceea capitală a Săcuimei în care viața românească se stingea pe încetul ca și făclia la căpătuiul unui mort, și poate s'ar fi stins de tot dacă armatele lui Vodă Ferdinand, — craiul Românilor, împreună cu falnicii legionari fi ai Ardealului n'ar fi trecut Carpații ca să sugrume pajura cea cu două capete care ne sugea nouă, cu un cioc sângele, iar cu altul măduva din oase.

În acest oraș, la sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului s'au ținut misiuni sfinte cari să împropăteze și să năvălească credința acelor fii ai bisericii noastre.

În bisericuța clădită de neobositul Vlădica al Blajului Ioan Bob, împodobită de reuniunea femeilor române gr. cat. în frunte cu harnicele și vrednicele doamne Elena Crețu președintă, Iuliana Câmpeanu, președintă de onoare, Veturia Popa, secretară și Letiția Bozdog, casieră, misionarul trimis dela Blaj predica pe amvonul împodobit cu buchete de flori mirositoare. Naia, tinda și toate unghiurile bisericii gemeau tixite de lume dornică de-a asculta cuvântul lui Dumnezeu. Cei ce nu năpădură înăuntru steteau în curte cu capetele descoperite în arșița soarelui, și întru cât puteau, prin ușa larg deschisă își căutau loc ca cel puțin ochiul să le străbată până la amvon și urechea să soarbă măcar o parte din cuvintele mângătoare ale misionarului. Judecători dela Curtea de apel (Tabla crăiască), advocați, domni dela administrația județeană, profesori, țărani, reuniunea meseriașilor, și alți mulți din toate păturile societății stăteau neclintii cu ochii țintă la misionar, ascultând predicile înălțătoare și pline de mângăere, și apoi cu câtă evlavie ascultau și sf. Liturgie, Vecernia și Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu!

M. Sa Regina la Sovata.

Îți venea să te crezi în primele veacuri ale creștinismului văzând cum credincioșii din toate breșele amintite mai sus, alergau la biserică, la locuința dlui protopop și prin alte case învecinate, unde Păr. protopop Ilie Câmpeanu, Părintii Augustin Nilca din Săbad, Ioan Dredețian din Târgumureș, Gavril Filimon preotul militar din Târgumureș, Victor Tufan din Nirașteu, Ioan Roman din Sântana, Vasile Comes din Iernei, Ioan Alexandru din Sângeorz, Constantin Cotorea din Tirimioara, Zosim Națu din Tirimia și Ambrosiu Mera din Ceuș ascultau mărturisiri. Darul lui Dumnezeu picură în suflete, răcorindu-le și întărindu-le, pentru a putea purta mai cu ușurință greutatea vieții de toate zilele.

Cu câtă atențiune nu ascultau toți slujbele Dumnezești și predicile, dar cu toată evlavia părea că nu-ți poți opri gândurile să nu zboare în vremile de durere și asuprire ale neamului nostru, mai cu seamă privind acel public credincios.

În prima bancă pe lângă înalții funcționari și fruntași ai orașului, vedeai strălucind sabia și aurul de pe șinorele d-lui colonel Dan, co-

mandantul Reg. 82 Inf. din Târgu-Mureș, iar sus în cor, printre harnicii cantori s'auzea vocea primpretorelui Laurian Maior care se unea cu a mulțimei, aducând laude lui Dumnezeu. Un obășter român, un fisolgăbirău român, atâția judecători advocați și profesori români vin în bisericuța românească din Mureș-Vașarheiul săcuilor, să se închine lui Dumnezeu în limba lor, în legea lor și'n țara lor liberă și întregită. Cine ar fi crezut asta acum zece ani?

Soarele îmbujorat cobora înspre Sântana, razele lui se resfătau în undele arginții ale Mureșului românesc; iar în biserică flăcările tremurătoare ale făcliilor încercau par'că a se întrece cu parele lampelor electrice, cari printre buchete de crini străbăteau desemnând umbre pe pereții văruiți cu alb. Fețele sfinților din icoane păreau mai strălucitoare la lumina perelor electrice, parfumul florilor amestecat cu fumul de tămâie și cu parfumul sufletelor curate se'nalță spre ceruri ducând Preacuratei Fecioare mirosul cu bună mireasmă spirituală împreună cu cântarea din inimile tuturor: „Cătră Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoință să alergăm noi păcătoșii și zmeriții...“ — Sabia obășterului și șinoarele aurite străluceau ca niște licurici sfioși, iar glasul fisolgăbirăului împreună cu al cantorilor și al întregului popor străbătea bolțile azurii ale cerului. — Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a spune minunile tale, noi nevrednicii...

Cine face măsurătoarea loturilor de împrietărire. S'a întâmplat că se prezintă pe sate diferite persoane, cari se dau drept delegați ai direcțiunii cadastrului și încasează sume mari de bani sub motivul de a le face sătenilor lucrările de măsurătoare sau parcelare a pământurilor. Ministrul de agricultură auzind despre aceasta a făcut cunoscut tuturor primăriilor, că pe viitor numai pe acela să-l socotească ca delegat al cadastrului, care se poate legitima cu scrisoare oficială dela direcțiunea cadastrului. Deci când sosește în comună vre-o astfel de persoană, primarul să-i ceară numai decît să se legitimeze și numai dacă are delegațiune în rând dela direcțiunea cadastrului s'o lase să îndeplinească lucrările de măsurătoare.

Evanghelia Duminicii.

Duminea XIV după Rusali,
Mateiu 22, 2-14.

„Zis-a Domnul pilda aceasta: „Asemănatu-s'a împărăția ceriurilor omului împărat, carele a făcut nuntă fiului său. Și a trimis slugile sale să cheme pe cei chemați la nuntă, și nu voiau să vie“.

Împăratul care face nuntă fiului său este Dumnezeu, fiul său este Isus Hristos, nunta este unirea tainică a lui Hristos cu biserica. Unirea lui Hristos cu biserica a fost plănuită din veci, de aceea a chemat Dumnezeu dela începutul lumii pe toți oamenii la mântuire. Îndesebi au fost chemați jidovii, prin slugile sale adevărate prin ale împăratului, cari sunt proccii, dar ei n'au voit să vină. Vîzînd Dumnezeu că jidovii nu vin la cea dintâi chemare:

„Iarăși a mai trimis pe alte slugi, zicînd: siceți celor chemați, iată am gătit prînzul meu, juncii mei și vitele mele cele îngrășate s'au junghiat, și toate sunt gata, veniți la nuntă“. Iară ei nebăgînd seamă, s'au dus, unul la țarina sa, altul la neguțătoria sa. Iară ceialalți prinsînd pe slugile lui, i-au batjocorit și i-au ucis.“

„Iată am gătit prînzul meu“ înseamnă, că iată am făcut totul pentru unirea mea cu voi jidovii, pentru că am trimis pe Fiul meu cel dintâi născut pe pămînt, și acesta a murit pentru voi pe lemnul rușinos al crucii. „Juncii mei și vitele mele cele îngrășate s'au junghiat“, așa că toate s'au făcut, pentru că să se poată face nunta, adevărat unirea lui Dumnezeu cu poporul său cel ales, dară jidovilor nici prin gînd nu le trecea să asculte chemarea, căci fiecare și-a văzut de treburile sale, ca și când nu

s'ar fi întîmplat nimica. Ce-i mai mult, ei au chiar batjocorit pe slugile Domnului, adevărat pe apostoli, și i-au ucis, după cum știm din sfînta Scriptură.

„Și auzind împăratul, s'a mâniat, și trimițînd oștile sale, au pierdut pe ucigașii aceia, și cetatea lor o a ars.“

Se înțelege de sine, că un împărat nu poate suferi batjocorirea slugilor sale, dar mai cu seamă nu uciderea lor, chiar de aceea a trebuit să-i pedepsească rău pe jidovi. Și i-a și pedepsit. Căci a trimis oștile sale, cari de data aceasta au fost oștile strămoșilor noștri, Romanii, și, prin ele a pedepsit îndărătnicia jidovilor. Aceste oști adevărate, la anul 70 după Hristos, au încunjurat Ierusalimul, l-au cucerit și l-au dărâmat, așa că nici piatră pe piatră n'a rămas dintr'ansul. Peste un milion de jidovi au rămas acoperiți de dărîmăturile Ierusalimului, iar pe ceialalți i-a împrăștiat în toate părțile lumii, unde sunt până în ziua de astăzi.

Atunci a sis slugilor sale: „Iată nunta este gata, iară chemații nu au fost vrednici. Deci mergeți la răspîntiile căilor, și, pe câți veți afla, îi chemați la nuntă“.

Jidovii n'au voit să se cunune cu Hristos, și să formeze un trup, i-a chemat deci atunci Dumnezeu pe cei dela răspîntiile căilor, adevărat pe păgâni, să vină ei la nuntă. Și de fapt așa s'a întîmplat. După înălțarea lui Hristos la ceriuri și după trimiterea Spiritului Sfînt, apostolii au mers pe la răspîntii, adevărat în toată lumea, și i-au întors la creștinism pe păgâni, pe Greci, Traci, Iliri, Romani, Galli, Englezi, Germani, Unguri și așa mai departe, iară mai nou pe sălbatecii Asiei, Americii, Africii și Australiei. Și astfel din ospățul făcut pentru jidovi s'au împărțit păgânii desprețuiți de ei.

„Și ieșind slugile acelea la răspîntii, au adunat pe toți, câți au aflat, și răi și buni, și s'a umplut nunta de ceice ședeau. Iară împăratul intrînd să vadă pe ceice ședeau, văzîndu-l pe un om neîmbrăcat în haină de nuntă, și a sis lui: „Prietene, cum ai intrat aici, neavînd haină de nuntă?“ Iară acela a amuțit. Atunci a sis împăratul slugilor: „Leagați-i mâinile și picioarele, luați-l pe el, și-l aruncați întru

Foița „UNIRII POPORULUI“.

De pe Secaș.

— Strigături și cînteece. —

Dragu-mi câmpu cu flori
Și lelea cu cingători.
Dragu-mi câmpu cu ceață
Și lelea cu cârpă creață!

Lelea 'naltă și voinică
Parcă-i trasă prin verigă;
Badea 'nalt și subțirel
Parcă-i tras printr'un inel!

Eu aici și mândra 'n țară
O, ce dragoste amară!
Eu aici mândra 'n Sibiu
O, ce dor și trai pustiu!

Arză-te focu urât
Boală fără crezământ;
Arză-te focu iubire
Boală fără lecuire!

De câte boale-am bolit
De toate m'am lecuit,

Dar de boala ce boleso
Nu pot să mă lecuiesc!

De cine dorul se leagă
Nu-i pară glumă și șagă,
Că de mine s'a legat
Și 'n grea boală m'a băgat!

Vai de mine rău-mi
Și leacu' departe-mi:
Subt o tuță de mărariu
La mândruța 'n buzunariu!

Grăuntele minunat.

Niște copii găsiră într'o groapă ceva mare, cât un ou de găină, cu o mică despicătură la mijloc și care semăna cu un grăunte. Un trecător îl văzu, îl luă din mâinile copiilor, îl întoarse pe toate părțile și le dete pe el cinci bani. Ajuns la târg, îl dărui țarului, ca ceva scump și fără pereche.

Nici țarul nu mai văzuse așa ceva. De aceea adună pe toți învățații din împărăția sa, cărora le porunci să caute și să afle ce este acela: grăunte sau ou?

Se munciră cu gîndul învățații, dar în zadar: nici unul nu fu în stare să dovedească, ce e.

Treiu cîțva timp. Lucrul acela fusese uitat

pe o fereastră. O găină sări acolo și începu să lovească întruna cu ciocul, până când îi găuri.

Atunci văzură cu toții că e un grăunte. De acum nimeni nu se mai îndoia de asta.

Rămase însă să se afle, ce fel de grăunte este.

Și înțelepții împărăției se rostiră: era un grăunte de secară.

Țarul se minună și pe drept, căci nu se mai pomeniseră așa grăunte în împărăția sa.

Atunci, porunci învățaților să caute și să afle pe unde cresc astfel de bucate. Se gândiră cât se gândiră învățații dar nu își putură aduce aminte să fi citit despre așa ceva.

Toată învățătura și toate cărțile nu le folosiră la nimic. Se înfățișară înaintea țarului și li spuseră:

— Nu putem să-ți dăm nici 'un răspuns, căci în cărțile noastre nu se găsește scris nimic despre asta.

Iți mai rămâne un singur mijloc: poate vreun țaran bătrîn, din împărăția ta, să fi auzit cam pe ce vreme se semănau astfel de bucate.

Și țarul porunci să se caute și să i-se înfățișeze cel mai bătrîn țaran din împărăție.

I-se aduse un moșneag bătrîn de tot. Țarul li bătea în verde, nici un dinte nu mai avea în gură și mergea sprijinindu-se în două cărji de parcă se târa, așa de bătrîn era!

Țarul li arătă bobul dar bătrînul nu mai vedea bine. Mai pipăind, mai uitându-se căl

intunerecul cel dinafară; acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților. Căci mulți sunt chemați, iară puțini aleși“.

Dintre atâția chemați la nuntă împăratul n'a aflat decât unul neimbrăcat în haină de nuntă, adevărat un care nu a făcut nici o faptă bună și deci nu era vrednic de împărăția cerurilor. Bietul oaspe, văzându-se strâns cu ușa, tace, n'are ce zice, iară împăratul îl pedepsește grozav. Cu toate că numai pe unul a aflat neimbrăcat zice totuși împăratul: „Căci mulți sunt chemați, iară puțini aleși“, ceea ce trebuie să ne dea mult de gândit creștinilor de astăzi.

* * *

Oare noi nu suntem asemenea jidovilor celor de odinioară? Noi oare primim și ascultăm învățăturile Domnului, ascultăm de mai marii noștri bisericești? Oare noi facem asemenea jidovilor, batjocorind și chiar ucigând pe slugile Domnului, adevărat pe preoți și pe călugări, cum au făcut pe vremuri francezii, englezii și germanii, iară astăzi mexicanii? Dumnezeu însă nu bate cu băta. I-a pedepsit pe francezi în 1870, trimițând asupra lor pe germani, pe germani tot asemenea acum în marele război. Pe englezi și pe mexicani, credeți că nu-i va pedepsi, și pe toate popoarele cari își bat joc de Dumnezeu și de biserică? Istoria este cea mai bună dovadă a mâniei lui Dumnezeu.

Intre cei mulți, cari suntem chemați la nuntă, este nu unul, ci mii și sute de nevrednici, cari și ei vor fi pedepsiți grozav. Să ne dăm deci bine seama, ce facem. Să nu ne jucăm cu lucrurile sfinte, să nu credem că vom scăpa de mânia lui Dumnezeu. Toți cei răi vor fi aruncați întru întunerecul cel dinafară, unde va fi plâns și scrâșnirea dinților.

Iuliu Maior.

CALENDARUL DELA BLAJ PE 1927 este în lucrare și va fi, și de data asta, unul dintre celea mai mari și mai frumoase calendare românești. Va cuprinde o mulțime de chipuri și numeroase pagini de învățătură și petrecere. Indreptar bisericesc pentru cantori și preoți. Cei cari cunosc calendarul dela Blaj, nu-și cumpără alt calendar.

Cum stă lumea și țara?

Nouă alegere de deputați în județul Bihor.

În urma mulțămirii dlui Octavian Goga de mandatul de deputat dela Oradea mare, pe ziua de 8 Septembrie a. c., s'a hotărât o nouă alegere. Partidul poporului candidează pe cunoscutul scriitor M. Sadoveanu, trecut nu de mult în partidul averescan, fiind pretin bun al poetului Goga.

Partidul național a candidat pe înflăcăratul luptător al Bihorenilor dl Dr. Demetriu Lascu, în locul dlui Dr. Aurel Lazar, care fiind bolnav n'a putut să primească. Partidul liberal nu și-a pus candidat.

Lupta făgăduiește să fie dintre cele mai înverșunate. Ministrul Goga vrea cu orice preț și cu orice mijloace să-și aleagă pretinul politic, iar naționaliștii și vreau, la fel, pe candidatul lor, sprijinit de grosul poporului, credincios steagului partidului național. Ungurii și jidovii vor vota și la alegerea de acum, ca și la cele din trecut, cu guvernul. Invoiala din alegerile generale s'a relnoit și pentru alegerea dela 8 Sept.

În alegerile generale lista partidului național a întrunit 27 mii de voturi, a guvernului a avut 22 mii de votari. Acum spre cine se va întoarce roata norocului nu putem ști, nici nu putem profeti. Dacă alegerile ar fi cu adevărat libere, atunci s'ar putea ști, care este voința poporului.

Frăție de arme între România și Franța.

Intre Franța și România s'a încheiat și iscălit, în ziua de 10 August, tratatul de alianță care a fost pregătit încă sub trecuta guvernare a partidului liberal.

Știrea încheierii acestui contract de alianță sau strânsă tovărășie, între Franța și România, a fost primită cu bucurie în întreaga țară.

Înțelegerea s'a încheiat pe timp de 10 ani. Este cea dintâi înțelegere oficială cu o mare putere. România mai are încheiate tovărășii de arme și politice cu statele din Mica Înțelegere și cu Polonia. Înțelegerea Franței cu România însă are o mai mare însemnătate, fiindcă Franța, prin acest tratat de alianță vine și se obligă să ne garanteze granițele de azi ale României mari. Ea ne făgăduiește întreg sprijinul său politic și militar, când vre-o țară ar încerca prin război să ne știrbească granițele de azi. Iată ce frumoasă și adânc grăitoare pildă de pretinie adevărată între două țări surori!

E adevărat, pretinia cu sora noastră mai mare din apus dăinuiește mai bine de un veac în sufletele și inimile noastre. Acum, însă, această pretinie s'a încheiat într-o tovărășie politică și militară, care are de țintă să apere cu orice mijloace roadele păcii. Franța și România, alături de celelalte țări pretine, împreună vor veghea ca nimeni să nu tulbure pacea Europei. Împreună vor lupta și cu arma — apărându-se, atunci, când interesele naționale ale ambelor țări vor fi primejduite.

Întreaga lumea românească salută cu bucurie înțelegerea dintre Franța și România: cheazășie puternică pentru o pace trainică în răsăritul Europei.

Bulgarii luați de scurt.

Știe toată lumea, că Bulgarii sunt un popor arțăgos și certăreț. Înfrânți în toate războaiele în cari au intrat, acum nu se pot împăca cu starea umilitoare în care se găsesc față de vecinii lor. De aceea tot în continuu cu bandele lor de comitagii atacă hoștește când pe grănițerii noștri, când pe-ai Sârbilor, când pe-ai Grecilor.

Doar-doar ne va sări la careva țandăra să ne apucăm la harță cu ei, și a

mai era în stare, putu în cele din urmă să-și dea seama că e un grăunte.

— Nu mi-ai putea spune moșule, cam pe unde creșteau în vremea ta astfel de bucate? Poate vei fi semănat și tu asemenea grăunțe, sau poate vei fi cumpărat?

Dar bătrânul nici nu auzea. Trebui să i-se strige tare de tot la ureche pentru că în cele din urmă să poată înțelege.

Și răspunse:

— Nu. Nici n'am semănat, nici n'am secerat și nici n'am cumpărat astfel de bucate. Pe vremea mea, grăunțele erau tot așa de mărunte ca și cele de azi... Am putea însă să întrebăm pe tatăl meu: poate el să fi auzit sau poate să fi și văzut astfel de grăunțe.

Țarul porunci să i-se înfățișeze tatăl moșneagului.

Îl găsiră și îl aduseră înaintea țarului. Deși era foarte bătrân se sprijinea într-o singură cărje. Țarul îi arătă sămânța. Bătrânul vedea mai bine ca fiul său.

Și îl întrebă țarul:

— Nu mi-ai putea spune, tătucule, cam pe unde creșteau pe vremea ta astfel de bucate; nu cumva ai semănat și tu? Sau poate vei fi cumpărat? Mai știi!

Deși era și el tare de urechi, auzea parcă mai bine ca fiul său.

— Nu. Nici n'am semănat, nici n'am secerat și nici n'am cumpărat astfel de bucate. Pe vremea mea nici nu se știa ce e banul.

Fiecare trăia din rodul muncii lui și când nu i-se ajungea ceva găsia la vecinul său. Pe unde vor fi crecut astfel de bucate nu pot să-și spun. E adevărat, că pe vremea mea grăunțele erau mai mari decât cele de azi; dar tot nu ajunseseră la mărimea bobului, pe care mi-l arătați. Am auzit pe tata spunând că pe vremea lui, grăunțele erau mai mari, pâinea mai frumoasă și mai cu spor. L-ați putea întreba pe el!

Țarul trimise după tatăl moșneagului. Îl găsiră și pe bunic și îl aduseră la curtea împărătească.

Și se înfățișară înaintea țarului un bătrîn zdravăn, în toată firea, fără cărje cu privirea limpede, cu vorba deslușită și cu auzul întreg. Țarul îi arătă bobul.

Bătrânul îl întoarse pe toate fețele, se uită la el și parcă nu se mai sătura privindu-l.

— Doamne! zise el. Multă vreme a trecut de când n'am mai văzut bucate de felul ăsta! Mușcă din bob, mestică și zise:

— Asta e!

— Spune-mi atunci, tătucule, pe unde creșteau pe vremea ta astfel de bucate? Nu cumva și pe ogorul tău? ori poate cumpărai?

Răspunse bătrânul:

— Ei, Măria ta! Pe unde crezi că nu creștiau astfel de bucate? Asta era și pâinea mea și a tuturor, cari trăiau pe vremea mea! Pâinea asta o semănam, o seceram și o trimiteam la măcinat.

Îl întrebă atunci țarul:

— Dar, aș mai vrea să știu, moșule, încă ceva! Mai cumpărai câteodată, îți ajungea cât semănai?

Bătrânul începu să zâmbească.

— Să cumpăr? Dar de unde se știa pe vremea mea ce e vânzarea?

Nimeni nu s'ar fi gândit măcar, să-și încarce sufletul cu un astfel de păcat! Auzi, d-ta! Să vinzi și să cumperi! Pe vremea aceea nici nu se știa ce-i banul! Pâine aveau toți și din belșug.

Îl mai întrebă țarul:

— Spune-mi cel puțin, cam pe unde semănai tu bucatele? Cam pe unde și cât de mare îți era ogorul?

— Ogorul meu, ca și al tuturor semenilor mei, era tot pământul Domnului. Unde mă găseam și puneam plugul, acolo era țarina mea.

— Mai răspunde-mi la două întrebări și îmi ajungel — zise țarul. Întâi, cum se face, că pe vremea ta creșteau astfel de grâne și azi nu mai cresc? Apoi de ce nepotul tău umblă cu două cărje, fiul tău numai cu una și tu ai mersul ușor și slobod? De ce și-e limpede privirea? De ce graiul și-e deslușit? Și de ce auzi tot așa de bine ca și mine? Cum se face de e așa, tătucule?

Bătrânul răspunse:

— Pentru-că azi oamenii nu mai trăiesc numai din rodul muncii lor, ci râvnesc și la bunul aproapelui. Pentru-că apoi oamenii sunt

tunci au nădejde că izbucnind un nou război, vor putea să cucerească ținuturile alipite țărilor vecine.

Impotriva acestor gânduri și fapte mișești s'au ridicat însă cu toată hotărârea România, Jugoslavia și Grecia, și au trimis nu de mult Bulgarilor o scrisoare, în formă de ultimatum.

Scrisoare a băgat în răcori pe miniștrii bulgari. S'au incredințat, că nu pot glumi așa ușor, cu niște vecini ca Românii, Sârbii și Grecii.

După ce au văzut scrisoarea și-au adus aminte ce au pățit — tocmai pentru fudulia lor neroadă — acum treisprezece ani, în anul Domnului de veșnică pomină 1913, când au mâncat tot dela aceste țări, o păruială ca în povești.

Rușinea de atunci, se vede, că au uitat-o prea curând!

Acum însă ticluiesc răspunsul care să-l trimită celor trei țări vecine, la ultimatumul lor. — Mai nou, se spune, că însuși regele Boris sprijinește pe ascuns atacurile bandelor de comitajii, în urma indemnurilor primite dela tatăl său, fostul țar al Bulgarilor, cu care s'a întâlnit nu de mult în străinătate.

Oricum se vor gândi, de nu-și vor băga mințile în cap, cele trei țări pretine își vor face datoria până în sfârșit. Atunci a bună seamă le vor ieși gârgăunii din cap și le vor veni iar mințile la loc!

Ungurii mai visează încă potcoave de cai morți.

Abia s'a potolit în Ungaria spaima groaznică, care a cuprins pe locuitorii țării întregi, din pricina aruncării în aer a fabricii de muniții de pe insula Csepel.

Țara întreagă e cuprinsă de mare jale. Perderile pricinuite de groaznică explozie se urcă la mii de miliarde. Pagubă mare, uriașă chiar, pentru o țară mică ca Ungaria! Dar Dumnezeu nu bate cu băta. Se

vorbește, că Ungaria a strâns la Csepel muniții uriașe pentru un viitor război cu țările moștenitoare. Adecă, cred Ungurii, că va veni vremea încurând, când o să izbucnească un nou război în Europa. Atunci vor porni și ei împotriva României, Ceho-Slovaciei, Jugo-Slaviei să recucerească ce dreptatea dumnezeiască a hotărât pe vecie țărilor noastre!

O gazetă din Paris scrie, că explozia dela Csepel a arătat, că Ungaria se gândeste la război cu țările vecine, într'un viitor apropiat.

Se spune, că a cumpărat în taină din Austria sute de vagoane cu arme și muniții pe cari le-a ascuns în pivnițele grofilor și ale baronilor. Ba, mai mult, se vorbește, că a înființat numeroase fabrici de muniții cari lucră în ascuns arme și muniții pentru un viitor război cu statele moștenitoare din vecini.

Paște murgule iarbă verde!..

Ungurii să și bage mințile în cap! Doar însăși dreptatea dumnezeiască i-a pedepsit pentru gândurile lor haine, aruncându-le în aer fabrica dela Csepel.

Mare prăpăd de lăcuste în Rusia.

Pe bolșevicii din Rusia tot mai des îi atinge mâna pedepsitoare a lui Dumnezeu. Pe la începutul verii apele umflate ale râului Volga au pustit nemărginite întinderi cu sămănături și au stricat orașe și sate. Acum tot cam în aceleași părți au dat lăcustele, cari strică sămănăturile scăpate de înec.

Roiurile de lăcuste vin de undeva dinspre Răsărit și sunt atât de multe, încât întunecă soarele cu sborul lor. Sunt ca niște nori negri, grei, de furtună, cari tot vin și nu se mai isprăvesc. Unde se lasă, mișună ea moșunoiile de furnici și nu rămâne pe urma lor, decât pământul ars, ca vatra cuptorului. Ținuturile râului Volga sunt acoperite toate de lăcuste. Vitele și oameni calcă numai pe trupuri de gănganii.

Niște gazetari, plecați cu automobilul să vadă pustirea, spun, că roatele mașinei lor se aflu- dau până în butuc în straturile de lăcuste. Spurcatele goange așa rod de tare și așa foiesc, încât câmpul răsună ca ars de foc pe urmele lor.

Guvernul sovietic a trimis împotriva lăcustelor. Mașinile sboară la trei metri deasupra pământului și lasă asupra câmpului niște zămuri înveninate. Lăcustele stropite cu acestea zămuri mor numai decât, însă altele vin și le iau locul.

Țăranii rușii luptă în potruva lor cu scârțâtori și cu tinichele, pe cari le bat deolaltă, încercând să alunge lăcustele cu larma. De dimineață până seara, oamenii sunt în hotar, cu muieri și cu copii cu tot, chiuie, strigă și fac larmă îngrozitoare. Cu asemenea larmă, roiurile de lăcuste sunt înfricate să fugă spre alte ținuturi. Uneori mai și fug, dar spre seară vin altele și prăpăd tot nu se isprăvește.

Toată Rusia de miazăzi a suferit și suferă încă cumplit de lăcuste.

In Grecia o nouă revoluție a fugărit dela cârma țării pe dictatorul Pangalos.

O telegramă din Atena anunță, că în Grecia a izbucnit o nouă revoluție contra cârmuirii generalului Pangalos. Stăpânul situației e generalul Kondilis. Amiralul Condurotis a preluat președinția republicii și a poruncit arestarea lui Pangalos, care a fost prins pe un vapor când se pregătea de fugă.

Intreagă armata recunoaște și primește cu bucurie noua schimbare. Revoluția s'a înfăptuit fără nici o vărsare de sânge.

Boalele animalelor scad. Mulțămii de doctori veterinari, azi abia se mai boate vorbi de câteva boale la animale pe tot cuprinsul țării. Mai dese boale sunt acum la oi: vărsatul și la porci: brânca. În câteva județe mai este încă dalacul și turbarea, fără ca numărul animalelor atinse de acestea boale să fie mare.

leneși, răi, și le place să le muncească alții, ca vitele. Pe vremea mea nu era așa. Pe vremea mea tot omul trăia cu frica de Dumnezeu și îi asculta poruncile. Pe vremea mea fiecare se mulțumea cu cât avea și nu râvnea la nimic din ce era al aproapelui. După Tolstoi.

Pilde cu însemnări.

Broaștele înțelepte.

Broaștele locuind o baltă, dela o vreme apa seacă și ele rămăseră pe uscat. Porniră să caute altă baltă și nimeriră la un puț adânc, care avea apă multă și bună. — Aici este de noi, surorilor! Aici să locuim.

Una mai bătrână se împotrivi, zicând:

— Dar când va seca puțul, cum vom ieși dintr'ânsul?

Insemnare: Fără sfat să nu faci nici un lucru.

Vulpea și țapul.

Vulpea și țapul fiind însetoși foarte, intraseră într'un puț, să bea apă. Și dacă băura au început a se socoti, cum vor ieși din răstoacă? Atunci vulpea zise către țap:

— Fii tu vesel, frate țapule, că eu am găsit în ce chip vom putea ieși. Că de vei sta tu drept, razimându-ți picioarele de dinainte de

păretele puțului, și de-ți vei îndrepta coarnele în sus, eu voi călca pe spinarea ta și mă voi apuca de coarnele tale și voi ieși, trăgându-te apoi și pe tine.

Țapul crezu și făcu așa. Atunci vulpea vicleană ieși și se bucură. Iar țapul începu a-i imputa vulpii că de ce nu-l scoate și pe el?

Vulpea se obrăznică și zise:

— De-ai avea tu, țapule, atâta minte câți peri în barbă, ai fi căutat mai întâi să ști cum vei ieși tu, apoi să-ți fi făcut spinarea puncte de hatărul altuia. Așa vei putezi acolo, unde ești. Sănătate bună!

Apoi rase și se duse.

Pilda însemnează: Omului înțelept i-se cade mai înainte să se socotească cum îi va ieși lucrul, și numai atunci să se apuce de el.

Șarpele năzdrăvan.

— Poveste. —

O femeie avea o fată pe care o chema Mașa. Intr'o zi Mașa se duce la scăldat cu niște prietene. Fetițele își scoaseră cămășile, le puseră pe iarbă și intrară în apă. Un șarpe eși din stuf și se strecură în în cămașa Mașei.

Fetița eși din apă, vru să-și ia cămașa să se îmbrace. Când puse mâna pe cămașă zări șarpele lipit de ea și voinde să-l dea jos cu un băț, auzi pe șarpe vorbindu-i cu glas de om:

— Mașa! făgăduiește-mi o'ai să te mărit cu mine!

Mașa începu să plângă și răspunse:

— Dă-te jos de pe cămașă și voi face tot ce vei vrea!

— Mă dau, numai dacă-mi făgăduiești că te măriti cu mine.

— Da! răspunse fetița plină de frică, și șarpele se deslipi de cămașă și se târi spre gârlă.

Cum se îmbracă, Mașa o luă la fugă spre casă, unde spuse mamei sale:

— Măicuță! Pe când mă scăldam m-am intrat în cămașă un șarpe, și când am voit să-l dau jos mi-a spus: „Să mă iei de soț!“ Și i-am făgăduit.

Mama surse și zise:

— Ai visat.

Nu trecu multă vreme și o ceată de șerpi se îndrptă către casa Mașei.

Fetița văzându-i se sperie și spuse mamei:

— Măicuțo, vin șerpilor să mă ia.

Mama nu crezu vorbele copilei, dar la vederea târătoarelor se sperie și închise ușa casei.

Șerpilor intrară în tindă și neputând pătrunde în casă se adunară și cu toții săriră în fereastră, până când isbutiră să spargă un geam.

Șerpilor intrară în casă și se îmbrăștară, astfel pătrunseră în casă și se îmbrăștară, rind pe masă, pe sobă și prin toate părțile.

Mașa se ascunse într'un colț, dar târătoarele o găsiră și o târâră până în apă. Mama luă la fugă după ea, dar n'o putu ajunge, căci

șerpilor pieriseră cu copila, în adâncul apei.

DE PRIN SATE.

Misiuni sfinte la Petridul de jos.

Zile de aleasă reculegere sufletească a avut parohia unită a Petridului de jos, în zilele de 14—16 August. Păr. Remus Mezei, care păstorește abia de doi această parohie dela cheia Turzii, a rugat adecă Reuniunea de misiuni din Blaj, ca să trimită misionari la Petridul de jos, ca astfel credincioșii să aibă marea fericire de a se reculege și de a se desăvârși cât mai mult sufletește.

Reuniunea de misiuni a trimis ca misionari pe păr. canonic Dr. Ioan Sâmpăleanu și pe păr. profesor Iuliu Maior, cari au sosit la Petridul de jos Sâmbătă după prânz. La orele 6 s'a început vecernia, predicând păr. canonic Sâmpăleanu. Duminică dimineața la utrenie a predicat păr. profesor Maior, dară această predică nu s'a mai putut ținea în biserică, așa de mulți erau credincioșii, vreo 4—5 mii, ci afară lângă turnul bisericii s'a făcut un amvon, de pe care s'a predicat.

Încă predicând păr. profesor Maior au sosit credincioșii din parohiile din apropiere, și anume: *Petridul de mijloc* sub conducerea păr. administrator Remus Mezei, *Petridul de sus și Berchișul*, condus de păr. Ștefan Mezei, *Indolul* având în frunte pe păr. Ovidiu Brut Vlăsa, *Micușul, Comișigul și Săliștea* cu preotul Eugen Crișan, *Silvașul (Pruniș) și Sâncraiaul deșert (Crăiești)* sub conducerea păr. Gheorghe Giurgiu, ba până și venerabilul bătrân de 82 de ani, păr. Simeon Rus a ținut să-și conducă poporul credincios din *Tur* la aceste sfinte misiuni; pe urmă a venit *Copandul* cu păr. Vasile Mureșan, *Sândul* cu păr. Septimiu Gârduș, *Mischial* având de conducător pe păr. Simeon Lica, *Ceanul mic* sub conducerea păr. Clemente Pandrea și *Sânmărtinul deșert* având în frunte pe păr. Nicolae Chintăuan. Dar au mai venit credincioși și din parohiile *Turda, Șutu, Hășmaș, Redin, Ciurila și Surduc*. Așadara credincioși din nu mai puțin ca 23 parohii au ținut să ia parte la aceste sfinte misiuni, cari au avut o izbândă desăvârșită.

După terminarea predicii s'a început numai decât sfânta liturghie, slujită de 7 preoți

și un diacon, bineînțeles că tot sub cerul liber, după care a predicat păr. canonic Dr. Sâmpăleanu. După prânz s'au început mărturisirile, pe cari nu le-au putut iprăvi cei 11 preoți, așa că credincioșii din Petridul de jos nu s'au putut spovedi numai Luni dimineața.

După prânz s'a ținut vecernia tot în țințirim, predicând păr. prof. Maior, iar seară s'a slujit cinstitul Paraclis al Preacuratei Vergure Maria, predicând păr. canonic Dr. Sâmpăleanu. Luni dimineața la utrenie a predicat păr. profesor Maior iar la liturghie a rostit predica de despărțire păr. canonic Dr. Sâmpăleanu. După liturghie s'a făcut sfințirea cea mică a apei, s'a sfințit crucea așezată întru veșnică aducere aminte în fața bisericii, o cruce cioplită din ștejar, purtând scrisoarea scobită în lemn: Misiunile sfinte 14—16. VIII. 1926, Ingenunchiind întreg poporul și cântând: »Crucei tale ne închinăm Hristoase și sfântă învirea ta o laudăm și o mărim«. S'a făcut apoi părăstas pentru morții tuturor parohiilor cari au luat parte la sfintele misiuni și după împărțirea de cătră păr. canonic Dr. Sâmpăleanu a binecuvântării arhieresci, poporul împărțit cu fânta Cuminecătura, s'a împărțiat la ale sale.

Ruga dela Cojocna.

Încă din anul 1903, după ce se isprăvise biserica cea nouă prin protopopul și parohul *Ioan Hătiegan*, nou venit în acest tract dela Dârja, unde slujise 20 ani, s'a început datina pie de a-se face *Rugă* la *Cojocna* în biserica cea frumoasă și împodobită.

Și de atunci și până astăzi s'a făcut la Prasniciul sfinteii Mării loc de peregrinaj pentru toate comunele din jur și din depărtări.

În anul curent *Ruga* s'au început încă la vecernia prasniciului împreună cu Paraclis, după care au urmat o predică frumoasă despre pregătirea la mărturisire ținută de păr. Vasile Micușan din Dezmir, și după care s'a început mărturisirile prin protopopi și preoți, cari au durat până la 11 ore fiind adunați cam la 200 creștini de dimineață.

Au urmat pauza și la 4 ore s'au slujit o

s. liturghie prin Păr. protopop, și au fost cuminecați cei mărturisiți în prezintă, cam la 150—180 de creștini.

Era la 6 oare dimineața, o zi frumoasă și strălucită de căldura soarelui, și tina sbicită, și veneau popoarele din toate părțile în șiruri dese cântând și laudând pe Dumnezeu și pe Maica Sfântă, incheindu-se cu peregrinajul cu comuna *Arunca*, cu prapori în frunte, și cu fete fecioare aducând pe brațele lor o icoană frumoasă a Maicii Domnului cu cântări și cu laude, însoțiți de trasul clopotelor prin *Cojocna dealungul*.

Era la 11 oare! Preoții din *Jucul de sus, Jucul de jos, Gheorgeni, Suatul de sus, Pata, Găddlin și Dezmir*, mărturisiau peafară creștinii și în lăuntrul bisericii creștinii sărutau s. Icoană a Maicii Domnului, plecându-se în pioase metanii. Erau de față cam la 600 creștini, bătrâni, tineri, feciori, fete, de prin toate satele.

La 9 oare s'au început Utrenia zilei de 15 August și cu finerea ei am ieșit în procesiune cu darurile la altarul bisericii vechi păstrat cu grijă și acoperit, și aici s'au servit s. Liturghie de cătră 7 preoți în frunte cu protopopul Hătiegan, și la finea căreia au urmat cuminecarea alor 100—120 creștini, cari s'au spovedit dimineața și după aceasta păr. protopop *Ioan Pop* dela *Jucul de jos* a ținut o predică frumoasă despre viața și vredniciile Maicii Domnului.

După care au urmat Maslu de cătră 5 preoți la 50—60 morboși, iar doi preoți au făcut sfințirea apei și au sărutat crucea și s'au stropit fiecare cu apă sfințită.

În timpul acesta întreg poporul s'au dus cătră casă mângăiat și edificat sufletește, — că au venit și au auzit multe bune și frumoase!

Serbarea aceasta numai ortodocșilor de aici nu le place! Ei au poruncă dela preotul lor să nu iee parte la uniți; și nici nu cutează a veni, numai pe ascuns. *Coresp.*

Două sute preoți la Blaj

— Baie sufletească pentru păstorii turmelor
În Dumnezeu. —

Orașul nostru a avut în săptămâna trecută oaspeți aleși. S'au adunat atunci la Mitropolie cam la două sute de preoți din toate cuprinsurile arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș, cari au venit pentru așanumitele *exerciții spirituale sau meditații religioase*.

Ce sunt acestea exerciții spirituale? Sunt un șir întreg de predici pe cari le ascultă preoții, își înviesc sufletele și se întăresc pentru slujba grea pe care o au în via Domnului. Timp de trei zile, preoții se lapadă de toate grijile pământeste și stau de vorbă numai cu Dumnezeu și cu sufletele lor. Se roagă și gândesc la cele sfinte. Cer dar dela Dumnezeu, ca turmele cuvântătoare, încredințate lor, să le poată duce numai la pășune bună, mântuitoare. Sfârșindu-se acestea zile de reculegere și de învățătură, preoții se spovedesc și se cuminecă, depărtându-se la ale lor întineriți și îmbăiați sufletește.

Exercițiile sufletești ale preoțimii, s'au ținut și de data asta în două grupe, trei zile o sută de părinți, alte trei zile cealaltă sută. Icoane foarte înălțătoare am avut noi blăfenii, când i-am văzut, de trei și de patru ori pe zi, intrând pe poarta Sfinteii Mănăstiri din piața lui Inocențiu Micu. Preoți tineri și preoți bătrâni cu bărbile albe, ca colia.

Predicile le-a ținut Ilustritatea Sa Dr. *Octavian Domide*, canonic și prepozit capitular în Gherla, ale cărui cuvinte au pătruns toate inimile. Foarte mare lucru a făcut înalt Preasfinția Sa Păr. Mitropolit Vasile, care a pornit

Sărmana mamă plânse, crezând pe fica sa moartă...

Trecu mult timp după aceea. Intr'una din zile, pe când mama se uita pe fereastră, zări venind spre casă, pe Mașa, care ținea un copil de mână și pe altul în brațe.

Plină de bucurie, mama o sărută și o întreabă de unde vine și ai cui sunt copiii?

— Sunt ai mei! răspuse Mașa.

Șarpele m'a luat de nevastă și acum locuiesc în palatul șerpilor.

Mama o mai întreaba dacă e bine acolo, în apă, și tânăra femeie îi mărturisi că e mult mai bine ca pe pământ. Mama o rugă să nu se mai întoarcă înapoi, iar ea-i răspuse că nu poate, de oarece a făgăduit soțului ei că n'are să lipsească mult.

— Dar cum te vei întoarce o întreabă mama?

— Voi striga de pe țarm: „Ossip! Ossip!“ și el va eși și mă va lua.

— Bine..., dar rămâi cel puțin noaptea asta!

Și Mașa se înduplecă, se culcă și adormi. În vremea asta, mama luă un biciu și a lărgă pe malul apei de unde începu a striga: „Ossip! Ossip! vino de mă ia!“

Șarpele eși. Atunci mama îi curmă gâtul cu o lovitură de biciu, și apa se înroși de sânge iar ea se întoarse acasă. Când se deșteptă Mașa zise:

— Scumpă mamă, de acum trebuie să mă duc acasă la mine!

Când ajunse pe malul apei, începu să strige.

— „Ossip! Ossip! vino de mă ia!“ Dar nimeni nu-i mai răspuse. Și abia atunci zări apa înroșită și capul șarpelui plutind pe deasupra apei.

Atunci își îmbrățișă copiii spunându-le:

— Fie că nu mai aveți tată, nu veți mai avea nici mamă! Tu, fica mea, să te prefaci într'o rândunică și să sbori pe deasupra apelor; iar tu, fiule să te prefaci într'o privighetoare și să începi să cânti în zorii zilei! Cât despre mine, mă voi face într'un cuc, și voi plânge pe bărbatul meu cel mort!

Și câte-și-trei sburară în trei părți deosebite

Păstrarea fructelor. Mijlocul cel mai simplu pentru a păstra fructele este uscatul. Perele, merele, prunele, caisele se păstrează de obicei uscate. Acest mijloc e bun și pentru aceea, că fructele uscate se pot expedia sub o greutate mai mică și cu mai puțină cheltuială.

În Franța s'a încercat un nou mijloc de păstrare a fructelor, anume se curăță pelița fructului, se scoate sămburele, carnea fructului se spală bine, se sfarmă și se trece printr'o sită. Pe urmă se pun în cutii de pleu bine închise și lipite și se fierb în apă. Acest mijloc însă cere prea mult lucru și e și costisitor. S'ar putea face mai mult pentru fructele mai apoase, cum sunt fragile și piersecile, rămânând pentru celelalte fructe, ca mijloc mai potrivit pentru păstrare, uscatul.

acestea exerciții spirituate încă din anul trecut, eăci o adevărată creștinătate în lume și'n țară nu se poate face, decât cu o preoțime înnoită și refăcută sufletește.

Stirile Săptămânii.

Francezii și scumpetea.

Locuitorii Franței au hotărât că nu mănâncă decât pîta uscată.

Francezii încă sunt foarte necăjiți de scumpetea cea mare. Bani lor au scăzut mult din preț și din pricina asta până acum au căzut vre-o două guverne. Francezii sunt însă oameni cu voință tare și dacă își pun ceva în gând, nu se lasă până nu duc la bun sfârșit. Ei sunt hotărâți să scape de scumpete cu ori preț. În acest scop și au luat de bunăvoie o seamă de obligamente, dela cari așteaptă o îmbunătățire a stărilor. Astfel, de curând, Francezii au hotărât că ei nu mai mănâncă pîta moale, care-i foarte fără spor, ci numai pîne uscată. Miniștrii au dat o chemare către țară, indemnând pe oameni să se puie pe cruțate. Un ordin a fost dat brutarilor (facricanților de pîne) în care îi obligă să nu mai puie în vânzare, decât pîne uscată, coaptă de cel puțin două zile. În felul acesta Francezii vreau să cruțe la grâu, ca să nu mai fie siliți să cumpere bucate din țări străine. Locuitorii Franței au primit fără murmur acestea rânduieli și nu mai mănâncă pîta moale! Ei sunt buni patrioți, de sus, dela miniștrii, până la cel mai umilit văcar. Nici domnimea, nici sărăcimea nu mai mănă decât pîta uscată.

Oare, în caz de lipsă, noi fire-am în stare să facem o asemenea jertfă pentru patria noastră?

M. S. REGINA LA SOVATA. Scumpa noastră Crăiasă a stat în vara aceasta trei săptămâni la scâlzile cele vestite din Sovata, împreună cu Alțeta Sa Prințesa Ileana. M. S. Regina a făcut adeseori plimbări prin satele din jur, stînd de vorbă cu oamenii necăjiți, ajutându-i și îmbărbătându-i. Oamenii o primeau pretutindeni cu flori și cu dragoste nețăzărîtă. Sămbăta în săptămîna trecută M. S. a plecat la București.

Ziua nașterii Măiestății Sale. Marți, 24 August, a fost ziua nașterii Măiestății Sale bunului nostru Regele Ferdinand I. Din acest prilej s'au ținut slujbe în toate bisericile din țară, înălțându-se rugăciuni pentru sănătatea mult iubitelui Suveran. Înălțător a fost serviciul divin din Catedrala dela Blaj, slujit în lipsa înalt Frea Sfinției Sale, de vicarul Mitropoliei și de directorii școalelor. Orașul a fost împodobit cu steaguri naționale.

S'a ciocnit un tren cu un automobil. Groaznică nenorocire s'a întâmplat de curând în apropiere de orașul Bacău. Trenul de seara a levit un automobil, în care făcuseră plimbare mai mulți profesori și profesoare dela Școala de învățători din Bacău. Automobilul a fost aruncat la o depărtare de 40 de metri într'un șanț. Dintre 10 persoane căte erau în mașină, 5 au murit, acolo, pe loc.

Ce poate face sgărconia. În Budapesta a murit de curând, singură și părăsită, o biată femeie bătrână. Doctorii cari au văzut-o înainte de înmormântare, au declarat, că bătrâna murise de foame. Era numai piele și oase. Spun și vecinii, că nenorocita bătrână trăia într'adevăr o viață foarte chinuită, nu mânca cu zilele de cap. Aceiași vecini au rămas însă muți de mi-

rare, când, răscolind boscărțele rămase după moartă, au găsit acolo o mulțime de scumpeturi ca aur, argint, și inele cu pietrii prețioase. Toate acestea, luate la inventar, au dat o avere în preț de opt miliarde, coroane ungurești. Bătrâna fusese deci foarte bogată și dacă se arăta săracă, o făcea numai din sgărconie. Ducându-se vestea de bogăția moartei, au început să se înștiințeze o mulțime de rudenii, cari, înainte, pe când o știau săracă, nici nu voiaus'o cunoască. Tehuie femeie! Ea s'a lăsat să moară de foame, iar acum, cu scumpeturile ei se vor înțoli niște rude netrebnice, cari o uitaseră demult!

Groffii și baronii își pierd averile în cărți, apoi se impușcă. Groffilor nu le merge prea bine în zilele noastre. Și se pare că pricina sunt chiar ei. Au început să joace cărți cu furie nebună. Așa se întâmplă la Budapesta, în Ungaria, țara groffilor celor mai bogați. Baronul Kornfeld a pierdut într'o singură noapte 3 milioane lei. Un alt moșier bogat cu numele Hajos, și-a pus în cărți toată averea, apoi s'a impușcat. Tot așa s'au dat la cărți și alți magnați, încât le-a mers vestea în toată lumea. Pe semne, de când nu li-se mai închină nime până la pămînt, s'au stricat la cap. Nu se face gaură în cer din pricina lor.

Poșta iarăși se scumpește. După ce s'a scumpit rachiul, acum vine iarăș poșta la rând. Într'adevăr în București se lucrează la un nou tarif poștal, care va avea putere cât mai curând. Pentru o scrisoare se va plăti 4 lei; o carte poștală (correspondență) 2 lei; scrisoare recomanată 14 lei. La telegrame 2 lei cuvîntul; o convorbire la telefon 20, 40 și 60 lei. Adeca poșta de azi de 40 ori e mai ridicată decât cea din 1916. În schimb nici când atâtea plînsori în potrive poștei, ca acum.

Unde câinii n'au noroc. Pe medicul orașului Sătmar îl muscase de curând un căne turbat. Deci s'a dat poruncă, să fie impușcați toți câinii cari vor fi găsiți deslegați. Polițaii orașului au și plecat la vânătoare și într'o singură noapte au impușcat 130 câini.

Foale pentru glume. Din Sighetul Maramureșului primim știrea, că la începutul lunii Septemvrie se va porni acolo o foaie de glume „Pupăza“. Prețul de abonament pe an va fi 150 lei. Cei cari doresc să-o aibă, vor cere-o pe adresa d-lui Dr. Vasile Ilea, medic la spital în Sighet (Maramureș).

Rămășagul nu-i bun. La un ferestruu de lângă Covasna mai mulți muncitori stăteau de vorbă aproape de linia trenului. Chiar atunci se vedea venind un tren. Unul dintre muncitori zise către ceilalți: ce-mi dați că eu trec peste linie! Cine face prinsoare cu mine? — Măi omule, nu face prostii! — I-au desmîntat ceilalți. Ba nu, că el trece. Și nici una, nici alta, nebunul de om a și luat-o la fugă, să treacă drumul de fier. În fuga cea mare s'a împiedecat de-o șină și, căzînd, a venit trenul și l-a turtit plăcintă. Firește, când l-au cules de pe linie era mort.

Moarte dintr'un ochiu de găină. Un om bătrîn din Ludoșul de Murăș, suferind de ochiuri de găină (bătătură), s'a apucat să le taie. Fiindu-i cuțitul ruginit a căpătat inveninare de sânge și după 2 zile a murit.

Mîna lui Dumnezeu. Un tâlhar din țara nemțească, cu numele Schmidt, călătorind cu trenul spre Berlin, a dat în povești o doamnă. Cum erau numai singuri într'o despărțitură de vagon și aflînd că femeia are asupra sa bani mulți, a junghiat-o, vrînd s'o jefuiască. La strigătele de moarte ale nenorocitei, au năvălit călătorii din alte compartimente, să

vadă ce s'a întâmplă? Ucigașul, văzînd că va fi prins, a sărit din tren. Inșă chiar atunci, pe linia de alături, trecea un alt tren, acceleratul dintre Berlin și Varșovia, care l-a tras sub roate și l-a făcut fărâme.

Vindecări minunate. Italianul Alfonso Califano din orașul Napoli de multă vreme era orb. În ziua de 16 Iulie, a cerut dela ai săi să-l ducă la medic, să mai facă o încercare. În drum s'a abătut într'o biserică închinată Preacuratei, vrînd să-i ceară ajutorul. Stînd acolo în rugăciune adîncă, după puțină vreme simte că îi lăcrimează ochii, apoi începe a căni ca prin sită luminile dela altar. Peste o clipă bătrînul strigă cu glas de mare bucurie: O, Preacurată Vergură, eu văd! Și deatunci bunul creștin vede, ca în vremile lui celea bune.

— Altă minune auzim că s'a întâmplat chiar aici, la noi în țară, în mănăstirea Bixadului din județul Sătmar. O fată dintr'un sat vecin își pierduse graiul și doftorii s'au trudit mult să-i deie glasul, dar n'au putut. Atunci fata a cerut să fie dusă la Bixad, la mănăstire. Acolo s'a dus la icoana Preacuratei, s'o sărute. Sărutîndu-o, i-s'a pornit graiul numai decît, la auzul alor sute de credincioși — din întreg ținutul, cari veniseră la mănăstire de ziua hramului. A plîns de bucuria acestei vindecări minunate întreg poporul.

Câți evrei sunt în Palestina. În țara de baștină a lor, jidovii nu sunt prea numeroși. Abia 17 la sută sunt evrei, ceilalți locuitori sunt arabi, turci și creștini. Numărul total al lor este 147 mii de suflete. Atîția evrei are și Bucureștii, ori Oradea și Iașii împreună!

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Culegerea și păstrarea semințelor de legume.

Nu-i gospodărie fără grădina de legume. Cu legume se pregătesc aproape toate mîncările. O mîncare în care nu este legumă n-are nici un gust.

Grădina de legume bine îngrijită e bașta gospodăriei. Mulți gospodari cultivă nu numai legumele trebuincioase pentru casă, ci și pentru vânzare. Aceștia câștigă parale multe, cari își mai ușurează greul vieții.

Pentru ca legumele să fie bune și sărbute toase, e bine ca fiecare gospodar cuminte să cultive singur legumele pentru semință. Orice semință e bună și nu tot ce se culege dela tîrg e curat. Și iarăși nu orice semință potrivește cu pămîntul din grădina proprie. Semință foarte bună, culeasă dintr'un ținut deosebit de ținutul nostru, nu se prea produce și recolta ce căpătăm e slabă.

Se zice, că semința cea mai bună se produce în ținutul cel mai potrivit pentru ea. Dacă aceea e bine să cunoaștem pămîntul și să știm ce legume se produc mai bine în acel pămînt. Iar legumele cari reușesc mai bine să se producă, să le îngrijim în chip deosebit, să scoatem din ele semințele cele mai alese.

Legumele cele mai obicinuite din grădini gospodăriilor noastre și dela cari putem culege semințe sunt fasolea și mazărea, straveții, varsa, ceapa, ridichea, morcovii, petruștelea, sfecla și pătlăgelele roșii.

Ca să avem semință bună de fasole și mazăre, chiar dela început trebuie să alegem firele de fasole și mazăre, cari sunt mai frumoase. Să nu culegem nimic în verde de ele și să lăsăm să se coacă bine păstăile.

După ce s'au coapt bine, le smulgem totul și le punem să se usuce. Semințele de păstăi le scoatem cu mîna. Pentruca să avem folos și mai mare, scoatem deosebit din păstăi

jelele cea mai mari. Semințele culese le punem în saculeți de pânză sau de hârtie și le păstrăm la loc uscat. În primăvară le semănăm și după ce au răsărit, alegem firele cea mai frumoase pe cari le oprim pentru semință. În chipul acesta ajungem să dobândim soiurile cea mai alese de fasole sau mazăre.

La castraveți încă lăsăm pe cei mai sănătoși și mai frumoși să se coacă deplin. Apoi se culeg, se scot semințele cu o parte din miez și se spală în mai multe ape. Semințele cari plutesc pe apă se aruncă. După spălare se întind pe scânduri la soare să se usuce. Dacă e trebuință, se întorc de mai multe ori. Pe urmă se pun în saculeți de pânză. Prea multă semință la un loc nu e bine să se pună, căci dospește și strică.

Varza face semință din doi în doi ani. Toamna alegem căpăținele cea mai frumoase și lăsându-le pe loc, le acoperim cu paie să nu degere peste iarnă. Le putem și scoate. În cazul acesta le păstrăm într'un loc ferit de ger și de umezeală prea multă și primăvara de vreme le punem din nou în pământ. Cât ce s'a încălzit vremea, acestea fire alese pentru semință, vor da lujeri, vor face flori, iar din flori se vor fructe pline cu semințe.

Fiindcă păstăile de varză, când sunt coapte se deschid de sine și semințele se împrăștie, e mai bine să tăiem tulpinițele cu păstăi îndată ce acestea s'au îngălbinat. Tăierea o facem dimineața pe rouă. Tulpinițele tăiate le întindem pe hârtii da gazete într'un loc uscat și le lăsăm să se usuce bine. După aceea scoatem semințele, pe cari le păstrăm în saculeți de pânză la loc uscat.

Semință de ceapă e bine să ne producem în fiecare an, căci își păstrează puțin timp puterea de încolțire. Semință de ceapă de 2—3 ani să nu semănăm, căci nu încolțește.

Pentru semință alegem cepele cea mai frumoase și pe la sfârșitul toamnei le răsădim, afund de un lat de mână, într'un pământ gras și bine măruntit. Peste iarnă își face rădăcini multe sub pământ. Primăvara cresc foi și tulpinițele cu flori — „fusteale” pe cari le proptim cu parișori. Semințe le culgem când sunt coapte și bine uscate. Le păstrăm tot în saculeți de pânză sau hârtie.

Ridichea, morcovul, pătrânelul și stecla fac semință tot numai la doi ani. Toamna alegem rădăcinile cea mai frumoase și mai sănătoase. Tăiem frunzele. Grijim însă să nu tăiem mugurele dintre frunze. Peste iarnă le păstrăm să nu degere. Iar primăvara de vreme le punem în pământ. Când le-a crescut tulpina cu flori, le punem pari, de cari le legăm să nu cadă. Când semințele sunt coapte le culegem și le păstrăm la loc uscat. Dela pătlăgelele roșii alegem numai fructele sănătoase și necrepare. Fructele coapte alese pentru semință, le jupuim de peliță de pe deasupra și le punem într'o pânză rară unde le frământăm, spălându-le într'una cu apă. Le punem să se usuce, iar păstrarea se face la loc uscat.

Culegând totdeauna semința de legumă cea mai bună și mai sănătoasă și păstrându-o cu grijă, fiecare gospodar va avea soiurile cea mai alese de legume, cari îi vor da o hrană dulce și îmbelșugată.

Ion Popu-Câmpeanu.

Cazane de făcut țuică. Sunt azi în țară 70.000.000 pruni. Puține prune se întrebunțează ca hrană, uscându-se. Cea mai multe sunt duse la cazanele de făcut țuică. În țara întreagă sunt 35 mii cazane de făcut țuică. Țuica făcută în aceste cazane, nu aduce câștig mare, mai mult seacă vlaga sătenilor cari o întrebunțează. Dacă acestea cazane s'ar înlocui prin cuptoare de uscat prunele, ar aduce la sate și bani și sănătate.

FEL DE FEL.

Boala viilor.

— În comuna Cornești din județul nostru, se dau învățăuri despre Peronosporă. —

Mari pagube săvârșeste aproape în fiecare an în struguri și în frunzele viilor boala numită: »peronosporă«, din cauza, că viile nu au fost bine îngrijite la timp. Despre modul cum să ne apărăm cu succes în contra acestei boale, care atacă viile, va ținea o conferință practică D-l Samuil Schöppner fost inspector viticol. Această conferință va ținea-o în viile sale din comuna Șomfalău în ordinea următoare: în ziua de 2 Septembrie în limba română; în 3 Septembrie în limba germană; în 4 Septembrie în limba maghiară, în fiecare zi la ora 10 dimineața după sosirea trenurilor. Conferințele sun gratuite și poate participa ori cine. Stătuim pe cultivatorii de vii, ca să iee parte la aceste conferințe folositoare, în interesul lor. —

România cultivă cel mai mult porumb în Europa. Porumbul este după grâu cea mai însemnată plantă ce se cultivă la noi în țară. Ținuturile dela noi semănate cu porumb sunt foarte întinse, cultivarea porumbului cere muncă mai puțină și are căutare mare la export. În ce privește producția de porumb, noi suntem a treia țară din lumea întreagă. Cea dintâi e Statele Unite ale Americii, apoi Argentina și a treia e România. După România vine Iugoslavia, Italia, Ungaria, Mexico, Africa de sud, Spania, Bulgaria, Franța și celelalte țări ale Europei. Așa că în Europa, România este cea dintâi țară în ce privește producția de porumb.

În Europa sunt numai trei țări cari vând porumb și altor țări, anume România, Iugoslavia și Ungaria. Dintre ele cea dintâi e România. Când avem numai o recoltă milocie de porumb, putem exporta (vinde altor țări) peste 200.000 vagoane de porumb în preț de 12 miliarde lei.

Împietrirea grâului. De o vreme încoace mulți economi nu mai fac împietrirea grâului cu piatră vânătă, fiindcă — spun ei — piatra vânătă ar micșora puterea de încolțire a seminței. S'au făcut cercetări multe atât la noi în țară cât și în Franța, Germania și în Belgia și s'a găsit, că piatra vânătă nu numai că nu strică încolțirea seminței, ci chiar o ajută. Se cere însă ca zeama de piatră vânătă să fie bine pregătită, ținându-se seamă dacă semința este tare și lucioasă sau este moale și colful este deasupra sau în lăuntru seminței. Trebuie să se țină seamă și de timpul cât ține înmuieră. Așa de pildă pentru grâul de toamnă la 100 litri apă e de ajuns 1½ kgr. piatră vânătă, în care se pot înmuia 5—6 saci grâu timp de două minute.

Impărțirea seminței de grâu aleasă. Pentru ca agricultorii să poată cultiva grâu cât mai bun și mai ales, ministrul agriculturii a înființat o comisiune, care să împărțească agricultorilor semință de grâu aleasă. Comisiunea va împărți semință de grâu produsă în fermele Statului. Semința va fi de calitate cea mai bună. Se cere însă ca agricultorii să se oblige, că semința primită, o vor semăna în pământ bine lucrat, ogor, și nicidecum porumbiște. Recolta o vor aduna la timp. Vor feri semința de amestec cu alte semințe streine și din recolta culeasă vor înapoia ministrului cantitatea de semință primită.

În chipul acesta se va ajunge ca grâul românesc să se bucure iarăși de renumele ce-l avea înainte de războiu și va îmbunătăți și valuta noastră acum destul de scăzută.

Câte animale de casă sunt în țară. După statistica oficială a ministerului agriculturii în întreaga țară sunt 1.814.804 cai, 5.049.078 boi, 169.872 bivoli, 12.950.212 oi, 493.583 capre, 3.087.869 porci, 2.245 catări și 9.968 măgari. După ținuturi în *Vechiul Regat* sunt 927.456 cai, 2.504.378 boi, 36.919 bivoli, 6.899.075 oi, 250.359 capre, 1.535.579 porci, 1227 catări și 6615 măgari; în *Basarabia* sunt 388.755 cai, 663.419 boi, 3 bivoli, 2.143.275 oi, 15.660 capre, 444.879 porci, 277 catări și 677 măgari; în *Bucovina* sunt 79.871 cai, 210.025 boi, 3 bivoli, 313.574 oi, 6.973 capre, 235.850 porci, 23 catări și 17 măgari; în *Transilvania* sunt 418.722 cai, 1.671.256 boi, 132.947 bivoli, 3.624.288 oi, 220.591 capre, 1.101.561 porci, 723 catări și 659 măgari.

O mare avuție națională. Avem azi în România Mare peste 100.000.000 pomi roditori. Dacă socotim pentru fiecare pom roditor numai câte 10 kgr. de fructe, ajungem la o producție anuală de 100.000 vagoane fructe. Cel puțin o treime din aceasta cantitate s'ar putea exporta și ce sumă frumoasă de bani am putea încasa. Chiar de aceea fiecare sătean, în locul tufișurilor sălbatice și a sălcânilor (acășilor) de azi să sădească câți-va pomi roditori, pe cari să-i grijească bine și fructele ce va culege de pe ei, îi vor aduce și hrană dulce și parale.

Tăierea pomilor de pe locurile de improprietărire. Mulți proprietari, cari au avut pământ cu pomi roditori, ce a ajuns sub împărțire, au început să taie pomii. Ministrul de agricultură a dat ordin, că pomii roditori în stare bună de pe loturile de improprietărire nu pot fi tăiați, ci trec în folosința lotașilor. Lotașii cari primesc pământ plantat cu pomi roditori sunt obligați să cumpere pomii pe prețul de estimăție statorit de Serviciul agricol și aprobat de Casa improprietărilor.

Tot asemenea și arborii neroditori, în bună stare de vegetație, aflați pe maluri de ape sau pe locuri ce pot fi spălate de ape, trebuie să se păstreze pentru ca locurile și malurile de ape să nu se surpe.

Nimeni nu se poate atinge de faptul că

Veritabil Franck este cel mai bun și cel mai fin Adaus la cafea boabe.

Higienea sa garantează un gust fin, iar marea sa spornicie - o întrebunțare avantajoasă. Însă.....trebuie să fie **Veritabil Franck** Această garanție există însă numai atunci, dacă pachetele poartă marca de fabrică „Rășnița de cafea”

HEINRICH FRANCK ȘOINE ȘA'R-BUCUREȘTI-BRAȘOV

Țineți stupii curați. Dacă lăsăm stupii necurați pe fund, se ivesc prin acelea necurații un fel de viermi uricioși. Sunt găselnițele sau molia fagurilor. Incetul pe încetul acești viermi se tîrie pe faguri, unde își încep lucrările nimicind cu totul fagurii. Dacă nu luăm în pripă măsurile de curățire și dacă nu afumăm fagurii, stupul atăcat de găselnițe se prăpădește cu totul. De aceea primăvara și toamna să fim cu băgare de seamă și să curățim mereu stupii, să nu fie atăcați de acest dușman, care ne golește coșnițele și de faguri și de miere și de albine.

*

Căldura corpului albinelor. Corpul albinelor încă e cald, ca și al omului. Cea mai mare căldură a corpului o au trântorii și anume 38 grade. Albinele lucrătoare au 37 grade iar matca are numai 30 grade. Peste tot albinele bătrâne au corpul mai cald ca și celea tinere. Mai cald este pieptul, pe care sunt aripile și picioarele, iar mai rece este pînțele.

Cărți nouă.

Solnița Insurăteilor, comedie într'un act, localizată de *Ioan Baci*. Cartea face parte din Biblioteca amatorilor de teatru. Prețul 18 lei. Se afla de vânzare la editor: *Ioan Baci, Lugoș, str. Bisericii nr. 4.*

Poșta gazetei.

I. Todoran, proef, *Proștea mare*. Am primit dela „Unirea” lei 90, pe cari i-am trecut în abonamentul DVoastră.

Chirilă Dechi lui Ion Tănăsă. În 14 April 1926 am primit 150 lei abonament pe anul de față. Adresa cu nr. 1108 am oprit-o. Astfel sunteți în rînd cu gazeta până la sfârșitul anului.

Dela școala de contabili din Ludoș.

Publicațiune.

În Ludoșul de Mureș jud. Turda funcționează o școală de Contabilitate și Educație Cooperatistă, care are de scop pregătirea Contabililor, pentru Băncile populare și Cooperative de orice fel.

Condițiuni de admitere

Se primesc absolvenți a cel puțin 4 clase primare, se preferă însă acei cu 2—4 clase secundare, avînd vârsta peste 15 ani.

Cursurile teoretice sînt 9 luni după care elevii sunt plasați în practică la unități Cooperative, unde lucrează cel puțin 6 luni, și apoi fac cursul de Complectare 4 luni la școală după care se depune examenul de capacitate pentru obținerea diplomei.

Absolvenții acestei școale fac serviciul militar cu termen redus conf. art. 53 L. R.

În timpul cursurilor elevii sînt interni și plătesc pentru haine o taxă de 650 lei lunar, restul ca: spălătul rufelor, baia, luminat, încălzit, învățămîntul etc. sînt gratuit

Hainele de corp și de pat și le aduc elevii de acasă.

Cărțile și le procură elevii dela școală.

Cei care doresc să urmează această școală, vor înainta pînă la 15 Septembrie a. c. 100 lei taxa de înscriere și o cerere cu următoare acte:

1. Extrasul de naștere.
2. Certificat de studii.
3. „ de moralitate (bună purtare).
4. Buletin de vaccinare.
5. Și o recomandăție din partea unei bănci populare sau Cooperative de orice fel, unde va trebui se lucreze după absolvire.

Celor înscriși li se va comunica la timp

ziua examenului de primire, care va fi între 25—30 Septembrie a. c.

Examenul va consta din 3 probe scrise: din Aritmetică, Limba română, Caligrafie și oral din Istorie, Geografie, Aritmetică și Limba română asupra materii de curs primar.

Domni preoți sînt rugați împreună cu domni învățători a indemnă tinerii absolvenți sau elevi cu curs secundar, să se înscrie la aceasta școală.

Fete nu se primesc.

Pentru cei ce vor fi clasificați între primii reușiți și dacă sînt lipsiți de mijloace, li se vor putea da burse sau ajutoare bănești pentru întreținere.

Direcțiunea școalei.

Publicațiune.

La școala de Contabilitate și Educație Cooperatistă din Ludoșul de Mureș Județul Turda în ziua de Luni 30 August a. c. ora 8 a. m. se încep cursurile Cooperative cu conducătorii băncilor populare și Cooperativele satești din Ardeal, casieri-contabili, vânzătorii, președinți, membri sau consiliu.

La aceste cursuri se vor preda: Contabilitatea, Legislația Cooperatistă, comerțul, matematică Comercială, Istoria Coperăției, Conferințe Cooperative și chestiunile ce se vor pune în discuție de cursisți.

Cursisții vor fi găsduiți și vor primi gratuit masa pe tot timpul cursurilor.

Durata cursurilor va fi 6—10 zilele, după cum vor hotărî cursisții.

Cei ce doresc a urma aceste cursuri sînt rugați a înainta imediat o cerere scrisă, școalei de Contabilitate din Ludoș.

Directorul școalei.

Administrația centrală capitulară.

No. 424—1926.

Licitație de lemne.

Administrația centrală capitulară din Blaj jud. Târnava mică, vinde prin licitație publică, împreună cu oferte închise, în ziua de 3 Septembrie 1926 la orele 11 a. m. 1000 m³ trunchi de brad și molid, în grosime dela 30—90 em. și 6—12 metri lungi, din cari o cantitate de circa 100 m³ este lemn de rezonanță.

Lemnele sînt puse în stive aproape de gara Blaj, de unde se pot încărca direct în vagon C. F. R.

Cu ofertele deodată, licitanții vor depune o garanță de 10% din prețul oferit, în număr, efecte publice, sau scrisoare de garanță dela vre-o bancă de prima bonitate.

Capitulul mitropolitan își rezervă dreptul a alege dintre oferte pe oricare — fără considerare la suma oferită — și eventual, în caz de nereușită, a ținea licitație nouă.

Informații mai detaliate se pot afla la biroul Administrației centrale capitulare.

Blaj, la 20 August 1926.

1—2 (200)

Dr. A. Chețianu
administrator capitular.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Publicațiune

În strada Sub promenadă Nr. 169, se află o casă solidă, cu 3 camere, culină, și supraedificate, de vânzare. Informațiuni la primăria orașului de reședință Blaj.

6 ? (190)

Abonament de probă.

Cine dorește să aibă gazeta noastră pe timpul dela 31 August pînă la 31 Decembrie.

o dăm cu 40 Lei

și va primi-o regulat în fiecare săptămână. Bani se trimit prin poștă, cu mandat, scriindu-se pe cupon (cotor): »Abonez gazeta „Unirea Poporului” cu 40 lei, pînă la sfârșitul anului 1926«.

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, cine vrea să citească povestiri frumoase, cîntece și glume, cine vrea să învețe economie și alte lucruri folositoare, cere foaia dela Blaj „Unirea Poporului”.

Indemnați pe vecini și cunoscuți să facă un abonament de probă!

Adresa: „Unirea Poporului”, Blaj, județul Târnava mică.

Nicolae Baci

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124 32—52)

M. FRIEDMANN

Ceasornicar în Blaj

Are cele mai moderne oroloage și giuvaeruricele cu cele mai scăzute prețuri de zi.

REPARĂ
CEASURI
AMERICANE

precum și orice fel de ceasuri și scule prețioase, în timpul cel mai scurt.

CUMPARĂ:

aur, argint, platină, pietrii scumpe, dinți de aur, cu celea mai bune prețuri de zi.

VINDE:

Juvaeruricele, Ceasuri de buzunar și ceasuri eu pendul, eari se pot plăti în timp de trei (3) luni.

14—2 (179)